

कावेऽनन्यगतिं निव्यां कुर्यान्नेमितिकीं
क्रियाम् ॥”
इति मलमासतत्त्वम् ॥३॥

अपि च ।

“अयमाधानं प्रतिष्ठाञ्च यज्ञदानव्रतानि च ।
देवव्रतवृथोत्सर्गचूडाकरणमेखलाः ।
माङ्गल्यमभिवेकश्च मलमासे विवर्जयेत् ॥”

इति गारुड १२८ अध्यायः ॥३॥

अथ मलमासकर्तव्यव्रतादि । “चातुर्मास्यव्रत-
माघादादुल्लेखेन विहितं तदप्यारब्धं आव-
णादिमलमासेऽपि कर्तव्यं आषाढादिप्रतिदिन-
कर्तव्यत्वेन निरवकाशात् ।

‘वष्टा तु दिवसेमांसः कथितो वादरायणैः ॥’
इति ज्योतिःशास्त्रे पितामहेन एकमासत्वाभि-
धानाच्च । यच्च ।

‘संवत्सरन्तु यः पूर्णमेकमस्तेन तिष्ठति ।’

इत्यादौ माघादुल्लिखितसंवत्सरव्रतमारब्धं
तन्मलमासेऽपि कर्तव्यम् ।

‘कचिन्नयोदशमासाः संवत्सर इति श्रुतेः ॥’
यच्च प्रतिमासविहितं न माघादुल्लेखेन तन्मल-
मासेऽपि कर्तव्यम् । तथा च रम्भाष्टतीयाव्रते
शिवरहस्यम् ।

‘मासे मलिन्नुचेऽप्येवं यजेद्देवीं सशङ्कराम् ।

किन्तु नोदयापनं कार्यमित्याह भगवान् शिवः ॥
उदयापनं प्रतिष्ठा । व्रतारम्भोऽपि निषिद्धः ।
पूर्वोक्तकाशपवचनात् । ज्येष्ठादिमासविशेष-
विहितं सावित्रीव्रतादिकन्तु सावकाशत्वात्तन्मल-
मासे न कार्यम् । किन्तु प्रकृत एव ज्येष्ठादौ
कर्तव्यमिति । दृष्टव्यः ।

‘निवर्त्तने मितिके कुर्यात् प्रयतः सन् मलिन्नुचे ।
तीर्थस्नानं गजच्छायां प्रेतश्राद्धं तथैव च ॥’
निवर्त्तनमहर्षः पुरस्कारविहितं स्नानसन्ध्यापञ्च-
महायज्ञादि कार्यमपि तथाविधं संकल्पितं
यत्किञ्चिद्द्वयदानशिवपूजादि । अर्क्तं भविष्ये ।
‘कुर्यात् प्रात्यहिकं कर्म प्रयतः सन् मलिन्नुचे ।
नेमितिकश्च कुर्वीत सावकाशं न यज्ञवेत् ॥’
कालमाधवीये मत्स्यपुराणम् ।

‘वर्षे चाहर्षः श्राद्धं दानञ्च प्रतिवासरम् ।
गोभूतलक्ष्मिहरयानां मासेऽसि स्नानमलिन्नुचे ॥’
काठकण्डोपरिशिष्टम् ।

‘प्रवृत्तं मलमासात् प्राक् यत् कर्म न समा-
पितम् ।

आगते मलमासेऽपि तत् समाप्यमसंशयम् ॥’
ब्रह्मसिद्धान्ते ।

‘आरब्धं कर्म यत्किञ्चित्कार्यं हि मलिन्नुचे ॥’
नेमितिकं माससंवत्सरदिवसादिविशेषनियम-
शृङ्खावशकर्तव्यकादाचित्कनिमित्तोत्पन्नम् ॥
जातकर्माद्यपि मलमासे कार्यम् ।

‘जातकर्मान्धकर्मणि नवश्राद्धं तथैव च ।
मध्याह्नयोदशीश्राद्धं श्राद्धान्यपि च षोडश ॥
चन्द्रख्येयज्ञे स्नानं दानश्राद्धक्रियादिकम् ।
कार्यं तन्मलमासेऽपि निवर्त्तने मितिकं तथा ॥’

स्तुतिः ।

‘श्राद्धजातकनामानि ये च संस्कारमाश्रिताः ।
मलिन्नुचेऽपि कर्तव्याः कान्या इष्टीश्च वर्जयेत् ॥’
संस्कारा अन्नप्राशननिष्क्रमणादयः । इति
माधवाचार्यः । अन्यकर्मणि वहनदहनोदक-
दानपिण्डदानास्थिसन्ध्यादीनि । नवश्राद्धम् ।
‘चतुर्थे पञ्चमे चैव नवमेकादशे तथा ।
यच्च दीयते जन्तोस्तन्मवश्राद्धमुच्यते ॥’

इति यमोक्तम् ॥

अत्र चतुर्थाहादियज्ञं मरणदिनावधीति ।
बालग्रहभूतग्रहहराधिपप्रवणशुद्धः सङ्करोमा-
भिभवानुत्तुः खग्रहदौष्ट्यादिनिमित्तं शान्ति-
कर्माणि मलमासेऽपि कर्तव्यम् । विष्णुना
शान्तिस्वस्थयनेर्देवोपवातान् श्रमयेत् पर-
चक्रोपवाताञ्च इत्युक्तम् ॥ इति मलमास-
तत्त्वम् ॥

मलयः, पुं, (मलते धरति चन्दनादिकमिति ।

मल + “वल्लिमलितनिधः कयन्” उणा० ४ ।

६६ । इति कयन् ।) खनामख्यातपर्वतः ।

तत्पर्यायः । आषाढः २ दक्षिणाचलः ३ ।

इति हेमचन्द्रः १४ । ६५ । चन्दनाद्रिः ४ मल-

याचलः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ (स च सप्त-

कुलाचलान्तर्गतः । यथा, मार्कण्डेय ५७ ।

१०—११ ।

“महेन्द्रो मलयः सङ्घः शुक्तिमाश्रयपर्वतः ।

विन्ध्यश्च पारिपाञ्च समैवान् कुलाचलाः ॥”

शैलाङ्गम् । देशविशेषः । (यथा, मातुल्ये ।

११३ । ४४ ।

“अज्ञा वज्रा मङ्गुरका अन्तर्गिरिचर्हिरी ।

ततः प्रवृत्तामलमलयमलवर्निकाः ॥”

आरामः । इति मेदिनी । ये, ६६ ॥ नन्दन-

वनम् । इति धरणिः ॥ अष्टादशोपपत्तीपान्त-

गर्तद्वीपविशेषः । इति शब्दमाला ॥ ऋषभ-

देवस्य शतपुत्रान्तर्गतपञ्चमपुत्रः । (यथा,

श्रीभागवते ५ । ४ । १० । “तमसु कुशावर्त्त-

इलावर्त्ता ब्रह्मवर्त्ता मलयः केतुर्भद्रसेन इन्द्र-

सूक् विदर्भः कीकट इति नव नवतिप्रधानाः ॥”

गारुडवर्णश्रीयानामन्यतमः । यथा, महाभारते ।

५ । १०१ । १४ ।

“सुखरो मधुपर्कश्च हेमवर्णस्तथैव च ।

मलयो मातरिणा च निशाकरदिवाकरौ ॥”

मलयगन्धिनी, स्त्री, (मलयस्य गन्धः अस्त्वस्याः ।

मलयगन्ध + इनिः । स्त्रियां ङीप् ।) उमासखी-

विशेषः । इति शब्दमाला ॥

मलयजं, पुं, स्त्री, (मलयात् जायते इति । जन् +

ङः ।) चन्दनम् । इत्यमरः । २ । ६ । १३१ ॥

(यथा, गीतगोविन्दे । ३ । ११ ।

“हृदि विषलताहारो नायं सुजङ्गमनायकः

कुवलयदलश्रेणी कण्ठे न सा गरजदुतिः ॥

मलयजरो नेदं भक्त प्रियारहति मयि

पहर न हरमान्यानङ्ग ! क्रुधा किमु

घ्रावसि ॥”

मलयजाते, त्रि । यथा, महाभारते । १ ।
२७ । ६ ।

“उत्पतद्गिरिवाकाशं दृष्ट्वैर्मलयजेरपि ॥”

यथा च ।

“राहुं मलयजं शूद्रं पैटनीं ह्यादशाङ्गुलम् ।

लघां लघ्याम्बरं सिंहासनं ध्यात्वा तथाङ्गयेत् ॥”

इति ग्रहयज्ञतत्त्वम् ॥

मलया, स्त्री, (मल + कयन् । टाप् ।) विष्टता ।

इति मेदिनी । ये, ६६ ॥

मलयाचलः, पुं, (मलयश्चासावचलश्चेति ।)

मलयपर्वतः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,

सुश्रुते उत्तरतन्त्रे । ४७ अध्याये ।

“पुत्रागनागकरवीरकृतोपकारे

तस्मिन् गृहे कमलरेखरुणे श्रूयते ।

यत्राहृतानिलविकम्पितपुष्पहाञ्चि

हेमन्तविन्ध्यहिमवन्मलयाचलानाम् ॥”

मलयानिलः, पुं, (मलयस्यानिलः ।) वसन्त-

कालीनवायुः । तत्पर्यायः । वासन्तः २ । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । २६ ।

“स एव सुरभिः कालः स एव मलयानिलः ।

सैवेयमवला किन्तु मनोऽन्यदिव दृश्यते ॥”

मलयूः, स्त्री, (मलपूः । पृथोदरादित्वात् पस्य

यत्वम् ।) मलपूः । इति शब्दरत्नावली ॥

मलयोज्ज्वलं, स्त्री, (मलयः उज्ज्वल उत्पत्तिकारणं

यस्य ।) चन्दनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

मलविनाशिनौ, स्त्री, (मलं विनाशयतीति । वि +,

नश् + शिच् + शिनिः । स्त्रियां ङीप् ।) शस्त्र-

पुष्पो । इति राजनिर्घण्टः ॥

मलहन्ता, [क्र] पुं, (मलं हन्तीति । हन् + लृच् ।)

शाल्मलीकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

मला, स्त्री, (मल + अच् । टाप् ।) भूयामलकी ।

इति शब्दचन्द्रिका ॥

मलाकर्षी, [न] पुं, (मलं विद्धां आकर्षति स्थानात्

स्थानान्तरं नयतीति । आ + लृष् + शिनिः ।)

हृदिकः । इति शब्दमाला । हृदि इति भाषा ॥

मलाका, स्त्री, (मलेन मनोमाज्जित्वेन अकति

कुटिलं गच्छतीति । अक् + अच् । स्त्रियां

टाप् ।) कामिनी । हस्तिनी । दूती । इति

संक्षिप्तसारोणादित्तः ॥

मलापकर्षणं, स्त्री, (अप + लृष् + भावे ल्युट् ।

मलस्थापकर्षणम् ।) पापमोचनम् । मलदूरी-

करणम् । इति केचित् ॥

मलापहा, स्त्री, (मलमहन्तीति । अप + हन् +,

हः । स्त्रियां टाप् ।) नदीविशेषः । यथा,—

“मलापहा भीमरथी च घट्टगा

यथा च लघ्या जलसायगा गुणैः ।

मलापहाघट्टगयोक्त्यापि

पथं लघु खाडुतरं सुकान्तिदम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

मलावहं, स्त्री, (मलं आवहतीति । आ + वह् +

अच् ।) नवविधपापान्तर्गतप्रापविशेषः । यथा,

मानवे । ११ । ७१ ।